

රජයේ මාධ්‍යවල අයත් හිතනවා අමරදේව මහත්තයාගේ සිනිඳුවක් දානවට වැඩිය හොඳයි කොත්තු රොට් ගැන සිනිඳුවක් දාන එක කියලා.

දළ රජයේ යන ආදර්ශයක් කියාලා ආදර්ශයක් ලෙසට ආදර්ශයක් ගැ. ආදර්ශයක් ගැ.

රමුකන සිද්ධාර්ථ හිමි

අතරේ ලොකු වෙතක් හැ. දෙකම එකයි.

මධ්‍යමයේදී ජීවිතය සාහිත්‍ය කලා නිර්මාණයට යොමු කළ හැරවුම් ලක්ෂණය මොකක්ද?

අපි විශ්වවිද්‍යාලයෙන් එළියට එන තෙක්ම දැකගත්ත තමයි සියලුම ගීතයේ ස්වර්ණමය යුගය හැටියට සලකන්න පුළුවන්ම කියන්නේ. ඒ කාලේ අපිට අනන්ත ලෙඩුණේ ඉතාම හොඳ හර්බර් ගීත. ඒවා අපි රජයේදී ඒ ගායක ගායිකාවෝ අපේ දෙකටමත් හොඳුයි. අපි අනන්ත ගීතය ගැන විකිණ රජය මොහොත තමයි අනුමැතිය. ඒ පසුකීමේ තමයි මට හිතුවේ බොද්ධාගමේ පතිවිධියක් සමාජයට ගෙන යන්න ගීතය යොදාගත හැකියි කියලා. "බුදුගා මුදුරුවෝ" අපිට දකින්නෙකි බණන් අනන්තෙකි ඒ කාලේ. හිටපු දකින්නට පිත් මේවෙන්නෙකි ඒකයි තවමත් සැසඳේ" කියන ගීතය ගන්නාත් එහි කියන්නේ අපි පුළු කාලේ පත්සාලේ ධර්ම ගාලාවට ගිහිල්ලා ඉන්න කොට රැකගිවියන්ගෙන් අනන්ත ලෙඩුණා දේවල්. මිය කනාට අපේ ලොකාවේ බොද්ධ උපාසක අම්මලාගේ උපාසක මහත්තුරුන්ගේ ගිනේ කියන සියලුම බොද්ධ සැසඳු කල්පනාවක්. තවත් උදාහරණයක් ගන්නාත් බුදුදහමේ තරම් දානය ගැන කතාකරන වෙනත් දහමක් හැ. ඒක පදනම් කරගෙන තමයි "හරිම මානුස්ස දේවල් දුක් මහත්-සියයන්. දුකට පිටතට ගොදුරු දොරටු දුක්ගේ මො. ගිනේ මොහොත". කියන ගීතය ලියැවුණේ. ඒ වගේ ධර්ම කාරණා ගීතය මගින් ජනතාව අතරට ගෙනයන්න පුළුවන්. සාමීපදායක බවක් කියනවා වගේ නො-වෙයි. ගීතයේ කියන සංවේදී බවත් එක්ක මේ ධර්ම කාරණා මිනිස්සුන්ගේ හිතවලට දැඩිව කාවැද්දෙනවා.

"මලක මෙලෙක සිතාගන්න බැරි අතකින් මල් නෙලන්න එපා යාළුවේ. සිතක මෙලෙක සිතාගන්න බැරි සිතකින් පෙම් කරන්න එපා යාළුවේ"

වගේ ගීතයක් ගන්නම එය ප්‍රේම ගීතයක් කියනවාට වඩා උපදේශනාමය ගීතයක් කියලා කියන්න පුළුවන්. විකිණ රජයේ ගීතයක් කියනවා

"කළු පැන් කළුම පැන් කෙණ්ඩියක්. සිතාමල් සිතාමල් වර්ධනය. දැනට ගෙන යා හැකි දුර ගම් සියයක්වත් වෙනම ප්‍රේමවන්තයක් වුණාට කමක් හැ මලේ. ප්‍රේමවන්තියක් වුණාට කමක් හැ හෙත්"

කියලා. තාරණය සහ ප්‍රේමය කියන්නේ අනෙක් අල්ලෙන මුහුදු වෙරළක ඇවිදිනවා වගේ සරල දෙයක් නෙවෙයි. ප්‍රේමයේ අවසාන ඵලය බොහෝ විට විවාහය. ඒ සමග විශාල සමාජ වගකීම් සම්ප්‍රදායට මේ ප්‍රේමවන්තයක් බැඳෙනවා. එහි ගැඹුර තමයි උපදේශකාත්මක විදිනට ඒ ගීතයෙන් කියලා කියන්නේ.

මධ්‍යමයේදී මුද්‍රිත ගීතය මොකක්ද? කැමපස් යන කාලේ ඉඳලා මම ගීත ලිය ලියා ගායක ගායිකාවන්ට යැවලා කියනවා. හැබැයි ඒ ආදර්ශ ගායනා කාලේ හැ. දැන් තමයි ජනප්‍රියතේ ඒවා ගායනා කළ යුතු මට්ටමක තිබුණේ හැ කියලා. ඒ අදහසකට මගේ මුල්ම ගීතය 1976 ගායනා කාලේ විකාරද දසාන්තන

සංවාද සටනක සහ ඡායාරූප ශිල්පයේ සෙනෙවිරත්න

රණගුණ. "කළු කල ගතවෙන තුරු. මෙතේ බුදුන් බුදුවන තුරු. රැක සිටින්න බේ සමිඳේ. මග බේ සමිඳේ" කියන ගීතය. ඒ කාලේ ගුවන් විදුලියේ ඒක කිව්වත් ප්‍රචාරය වුණා. ඊට පස්සේ ලියැවුණා "සියක් ආයු ලො මගෙන් ආයු ලො මටත් වඩා කල් ලො විචන් වේවා". කියන ගීතය. එතන ඉඳලා ලියම ම ලියැවුණා.

ඒ විදිනට ගේන පද රචකයකු සිහිකරන්නට පවුල් පසුබිමක් දුන්නා කලා සාමීපදායකයන්

අද අපි ගතකරන්නේ කාලීන විවිධයක්. රූප වටුරු හානිය. ක්ෂණික ආහාර කන්නේ. හමුත් එදා මිනිස්සුන්ගේ ජීවන රටාව ස්වාභාව ධර්මයක් එක්ක බැඳීලියි තිබුණේ. ඒ කාලේ රජපව්ගිහි තිබුණේ හැ. ගුවන් විදුලිය තමයි තිබුණේ. හිත අනන්තෙන් බව අනන්තෙන් ඔක්කොම කල් ඒකෙන්. ඒ අදහසකට විකේන්ද්‍රයට කල් සංස්කාරවන, තුන්සරණය, තුන්විලය වගේ කවිපොත් කියවන එක. තේරුම නොදන්නව වුණත් අපිත් මේවා අනගෙන ඉන්නවා. අපි ඉස්කෝලේ ගියේ ගමේ ඉස්කෝලේ. අල්ලේ රූපේ කියන්නේ පත්සාල. උදේට පන්සිල් ගන්න ඉස්කෝලේ ලුමයි ඔක්කොම එක්කගෙන යන්නේ පත්සාලට. ගාථා කියලා වැදලා ලොකු හමුදුරුවන්ට වැදලා තමයි දිනපතාම ඉස්කෝලේ වැඩ පටන්ගන්නේ. ඉරුදට දහම් පාසල් යනවා. මය වගේ පරිසරයක තමයි අපි හැදුණේ. ඒ පරිසරයේ බලපෑම තමයි ගීතයට සාහිත්‍යයට අපිට යොමුකරන්නේ.

අද වෙනකොට ගීතයක් එක්ක බොහොම දැඩි සම්බන්ධතාවක් ඇති දෙයක් බවට රූප රචකයා බවට පත්වෙලා තියනවා. ගීතයක

රමුකන සිද්ධාර්ථ හිමි

රමුකන සිද්ධාර්ථ හිමියෝ ලාංකේය සුඛාවිත ගීත සාහිත්‍යයේ නොමැරෙන ලෙස නම රැන්දු බොද්ධ හිමිනුත් වහන්සේ අනලොසය අතර ඉදිරියෙන්ම සිටින හිමි නමයි. මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ අතිශය දුෂ්කර ගම් ප්‍රදේශයක් වූ රමුකන ගම්මානයේ ගොවි පවුලක ඉපිද ගමේ පාසලෙන් අධ්‍යාපනය ලබා විශ්ව විද්‍යාල වර්ම ලැයිමට සමගාමීව ආරම්භවන උන්වහන්සේගේ නිර්මාණකරන දිවිය මේ වන විට තිස්සේ වසර සපුරා තිබේ. ඒ කාලය තුළ උන්වහන්සේ රචිත ගී පද රචනා සිය ගණනක් ඉමහත් ජනප්‍රියත්වයට පත්ව ඇත. තරමක කාර්ය බහුල දිවියක් ගෙවන උන්වහන්සේ සමග "සන්නසා" සහාය සංවාදයකට එක්වූයේ මෙලෙසිනි.

මීට දසකයකට දෙකකට පෙර රමුකන සිද්ධාර්ථ හිමි කියන හාමිය අපිට ජනමාධ්‍ය මගින් හිතරම් අනන්ත ලැබුණා නමක්. විශේෂයෙන්ම ගීතත් එක්ක. හමුත් අද වෙනකොට එදා වැඩිය ජනමාධ්‍ය පුළුල් ලෙස ව්‍යාප්තව තිබුණත් එදා මෙන් ඒ හාමිය අනන්ත ලැබෙන්නේ හැයි තරම්. ඇයි ඒ?

වාග්ගික පරමාර්ථ මුල්කරගත් සමාජයක් බිහිවීමේ ප්‍රතිපලයක් තමයි ඒ. දැන් ජනමාධ්‍යවල අපිට ඉබ්බක් හැ. කොට්ටා නිර්මාණ කලත් ඒවා ප්‍රචාරය කෙරෙන්නේ හැ. අමරදේව, විකිණ රජයේ කතා, හත්දා මාලිගම් ආදී වශයෙන් ප්‍රවීණයන්ගෙන් කෙරෙන නව නිර්මාණ මෙන් තරම් කියනවා. එක්.එම්. කාලිනා හරහා ඒ කිසිවක් ප්‍රචාරය වෙන්නේ හැ. ඉදු හිට හෝ ප්‍රචාරය වෙන්නේ අර පරණ ජනප්‍රිය ගීතවලින් ස්වල්පයක් විතරයි. මම ලියලා කියන ගොඩක් ගීත බුදු ගුණ ගීත, මව්ගුණ ගීත, පිය ගුණ ගීත, උපදේශනාමය ගීත වගේ ඒවා. මේ වාග්ගික සමාජය තුළ ඒවගේ සඳුචාරමය වටිනාකම ගැන කතාකළත් ඉස්මතු වෙන්නේ හැ. ඒ තුළ තමයි අපේ තනිතම පවා අනන්ත දකින්න නොලැබෙන්නේ.

මහ කාලයේ මධ්‍යමයේදී මොහොතේ නිර්මාණය කලේ?

ගොඩක් ගී පද නිර්මාණ කලා. ඒවා ගායක ගායිකා-

වගේ. හමුත් කාලිකාවල ප්‍රචාරය නොවෙන හිතා කවුරුන්ට දන්නේ හැ මොහොතේදී අපි කල් කියලා. ඔහු කෙරෙන්නේ අපි දැක්කමගේ අනන්තෙන් අලුතෙන් මොකුත් ලිවීමේ හැන්දු කියලයි. ඉතිං අපි කරන නිර්මාණ ප්‍රචාරය නො-වෙන හිතා අපි අපිට ඒවා රැස්වෙලා ගුණදොස් කතාකරගන්න එක පමණයි දැන් කරන්න ඉතිරිවෙලා තියෙන්නේ.

මධ්‍යමයේදී නිර්මාණ පටන්ගත් ප්‍රදේශයේ එක් එක් සාමීපදායකයන් හොඳයි. ගුවන් විදුලිය, රූපවාහිනිය වැනි රජයේ මාධ්‍ය මගින්. ඒ මාධ්‍ය අදටත් පවතිනවා නේද?

ඒ මාධ්‍යවලින් තමයි රජයේ සැසඳුකරන වටිනාකම කියන දේවල් ඉදිරියට ගෙනයන්න මෙන්. හමුත් මේ පවතින විවිධ ආර්ථික වාග්ගික වටිනාකම් මුල්කරගත් සමාජ ක්‍රමය තුළ මේවෙනකොට රජයේ මාධ්‍යයන් අර වාග්ගික පැත්තට හැමුරුවෙමින් යන එකයි සිද්ධි වෙන්නේ. පුද්ගලික කාලිකාවල යන විවිධාන්තක ඇතැම් දේවල් දැන් රජයේ මාධ්‍යවලට යනවා. අර පහල මට්ටමට රජයේ මාධ්‍යයන් බැහැලෙයි කියන්නේ. ඒ හිතා ඒවගේ අයත් ගීතනවා අමරදේව මහත්තයාගේ සිනිඳුවක් දානවට වැඩිය හොඳයි කොත්තු රොට් ගැන සිනිඳුවක් දාන එක කියලා. ඉතිං දැන් රජයේ සහ පොදුගිලික කියන දෙක